

בית הספר לעבודה סוציאלית ע"ש בוב שאפל
המרכז הבינתחומי לחקר מדיניות וטיפול בילדים ונוער

טרנסקסואליות (מגברים לנשים) מתבגרות ובוגרות צעירות: נתיבים המובילים לזנות

דו"ח מחקר

צוות המחקר: דר' רונית ליכטנטריט, דר' בלהה דוידסון-ערד

ביה"ס לעבודה סוציאלית ע"ש בוב שאפל
אוניברסיטת תל-אביב, רמת-אביב,
תל-אביב 69978

טל. 03-6409344

פקס. 03-6409182

דואר אלקטרוני: ronitl@post.tau.ac.il

הדוח פותח בשיתוף פעולה עם עלם – העמותה למען נוער במצבי סיכון ומצוקה - ארגון שלא למטרת רווח בסיוע צוות הפרויקט : דורית פרידמן, אהוד רזיאל, ורדית גבריאלי, עמית אפל, ויהודית האיש. ונערך במסגרת המרכז הבינתחומי ללימודי ילדים ונוער

תוכן העניינים

3	הקדמה
4	פרק 1: סקירת ספרות
9	פרק 2: שיטה
12	פרק 3: ממצאים
23	פרק 4: דיון
27	רשימת מקורות
31	נספח א': מתווה ביוגרפי של משתתפי המחקר

הקדמה

הדוח הנוכחי הנו חלק מפרויקט "גם להם הזכות לפרוח": תוכנית איתור והתערבות למניעת תופעת ניצול מיני מסחרי בקרב קטינים בישראל. המונח "ניצול מיני מסחרי" כולל "זנות קטינים", "סחר בקטינים" ו"פונוגרפיה של קטינים". הפרויקט התרכז בהיבט הראשון של התופעה תוך צמצומה לזנות קטינים ברחובות ת"א. הדוח הנוכחי הנו הראשון מבין שלושה ועוסק בזנות קטינות טרנססקסואליות ברחובות ת"א. הדוח השני צפוי לבחון את תופעת הזנות בקרב נערים קטינים והאחרון את התופעה בקרב נערות העוסקות בזנות ברחובות ת"א.

הדוח הנוכחי מתרכז בעבודת המחקר וממצאיו. לאחר הצגה של רציונאל המחקר נציג בקצרה בפרק הראשון סוגיות קונספטואליות בחקירת זנות קטינים, בהמשכו של הפרק נעסוק בסקירת ספרות אודות זנות של מתבגרים ובוגרים צעירים תוך הדגשת מאפיינים ביוגרפיים של צעירים אלו והנתיבים שהובילו אותם לעיסוק בזנות, סיומו של הפרק הראשון יעסוק במעט הידוע לנו אודות המאפיינים של זנות טרנססקסואלית. הפרק השני בדוח עוסק בתיאור שיטת המחקר תוך שימת דגש אודות תהליך גיוס המשתתפות, איסוף הנתונים, ניתוח הנרטיבים והתמודדות צוות המחקר עם סוגיות אתיות שעלו במהלך החקירה כולה. בפרק השלישי בדוח מוצגים לקורא ממצאי החקירה האיכותנית המבוססים על ראיונות עומק עם חמש טרנססקסואליות צעירות העובדות בזנות. סיכום העבודה (פרק רביעי) ידון בתוצאות המחקר והשלכותיהן.

בעבודת המחקר הנוכחית נעזרנו באנשים רבים. חובה נעימה היא להודות להם כאן: לכל עובדי הפרויקט ומתנדביו ששיתפו פעולה עם צוות המחקר וסייעו במידע וגיוס מרואיינים: דורית פרידמן, חגית חנן, חמוטל מוסקוביץ, יהודית האיש, אהוד רזיאל, עמית אפל וורדית גבריאלי. לפרופ' יוחנן ווזנר יו"ר המרכז הבינתחומי לחקר מדיניות וטיפול בילדים ונוער, ומיכל ונדר-שוורץ מנהלת המרכז הבינתחומי ללימודי ילדים ונוער ולדר' מייק נפתלי מנכ"ל עלם.

סקירת ספרות

חשוב... לאפשר לקולם של אנשים אחרים... להישמע, לאפשר להם לדבר בשם ואודות עצמם
(Atkinson, 2001, ע' 124).

מבוא ורצינות

קיימת ספרות נרחבת ומעמיקה העוסקת בזנות (Vanwesenbeeck, 1994; Weinberg, Shaver & Williams, 1999). יחד עם זאת, מרביתה מתעלמת מתת-הקבוצה של טרנסקסואליות וחותרת להבנת ההתנסות של זנות ממין זכר (Burgos; Richter; Reininger; Coker;) או ממין נקבה (Bullens, 1996; Markos; Wade & Walzman, 1994; Saunders; Alegria & Vera, 1999; Sedyaningsih & Endang, 1999). למסקנה דומה מגיע Pheterson (1990) הטוען כי "מחקרים על זנות בדרך-כלל ממוקדים באופן בלעדי בנשים או בגברים" (ע' 404). בנוסף, למרות שזנות בקרב מתבגרים (גילאי 13-18) ובוגרים צעירים (גילאי 18-21) הוכרה כבעיה חברתית במדינות רבות (Bagley, 1997), שוב התעלמו חוקרים וקובעי מדיניות מקבוצת הסיכון הגבוה של טרנסקסואליות מתבגרות ובוגרות צעירות העוסקות בזנות (Flowers, 2001; Shaw & Butler, 1998).

מבחינת הספרות אודות טרנסקסואליזם עולה שאנו יודעים הרבה אודות התופעה; אנו יודעים כיצד מתמודדת אוכלוסייה זו עם סטיגמה (Feiabloom, 1976; Kando, 1973; Prieur, 1998) וכיצד הם לומדים אודות עשייה מגדרית (doing gender) אחרת (Garfinkel, 1976; Kessler & Mckenna, 1978). כמו כן ניתן למצוא בספרות השערות רבות לגבי הסיבות לטרנסקסואליזם ובכללן תיאוריות המדגישות ביולוגיה (Benjamin, 1966), סוציאליזציה (Stoller, 1968), תיוג (Risman, 1982), פטריארכיה (Raymond, 1994) וקפיטליזם (Billings & Urban, 1982). עדיין, כפי שצוין בהקשר לספרות העוסקת בזנות, אנו יודעים מעט מאד על טרנסקסואליות כתת-קבוצה של נשים צעירות העוסקות בזנות (Kulick, 1998). הספרות לוקה בחסר בעיקר בכל מה שנוגע לקולן של אותן טרנסקסואליות החיות בשולי החברה והנן משוללות זכויות, דבר המעיד על היעדר כוחן היחסי של צעירות אלו בחברה (Shaw & Butler, 1998).

הדוח הנוכחי חותר למלא את החללים הללו הן בתחום הטרנסקסואליזם והן בתחום החסר בספרות על זנות באמצעות חשיפת התנסותן של חמש טרנסקסואליות (גברים לנשים) המעורבות בזנות ושמיעת קולן לראשונה. בדוח זה אנו שואפות לתת במה לקולה של קבוצה שולית זו של טרנסקסואליות העובדות בזנות מתוך אמונה שעל קובעי מדיניות וגורמים טיפוליים לדעת יותר לגבי מציאות חייהן של צעירות אלו קודם שנוכל להציע להם פתרונות משמעותיים. לדוח הנוכחי לפיכך משמעויות הן בתחום המדעי והן בתחום של קביעת מדיניות ופיתוח תוכניות מניעה והתערבות שיסייעו לטרנסקסואליות צעירות המועסקות בזנות; ברמה האמפירית חסר בארץ מחקר בתחום זנות קטינים בכלל וזנות קטינות טרנסקסואליות בפרט. ברמה היישומית לדוח הנוכחי פוטנציאל לתרום לעיצוב המדיניות בתחום זנות קטינות טרנסקסואליות, באמצעות חשיפת הקורא להכרות, אף אם זו מועטה וראשונית ביותר, עם תת-תרבות זו של זנות קטינות טרנסקסואליות, תוך זיהוי שלבים בכניסה ובהשתלבות בתת-תרבות זו, אבחון ראשוני של המאפיינים הביוגרפיים של העוסקות בזנות טרנסקסואליות וגורמים התורמים ומשמרים את התופעה.

סוגיות קונספטואליות בחקירת זנות קטינים

בספרות קיימת אבחנה ברורה בין "זנות ילדים" ל"זנות מתבגרים" (Bagley, 1997, Bagley & Young, 1995;). זנות מתבגרים (נערים ונערות מגיל 13) זוכים לעניין מצד הלקוחות כתוצאה מהשינוי הגופני אותו הם חווים, וקיומם של

סימני מין שניוניים. לפיכך נוטים העוסקים בזנות להבליט את התפתחותם המינית ולהחצינה. זנות ילדים (נערים ונערות בגיל 12 ומטה), בניגוד למאפייני המתבגרים, נדרשת להסתיר כל סממן מיני ולהבליט את תמימותם של הילדים. בנוסף, בזמן שמחקרים מצביעים כי זנות מתבגרים הנה תופעה רחבה, זנות ילדים בשטחים ציבוריים הנה נדירה ביותר, או לפחות מוסתרת היטב מעיני הצופה (Bagley, 1997). הדוח הנוכחי, מתייחס לתופעת זנות המתבגרים בלבד. הנטייה של זנות מתבגרים להחזין את מיניותם עשויה לעורר קושי באבחנה ברורה בין קטין לבגיר. כמו כן, אבחנה זו נתונה במחלוקת קונספטואלית וחוקית (ראה לדוגמה סעיפים 210 ו- 356 של חוק העונשין המבחין בין בגיר לקטין בגיל 16 ולא 18 שנה). לצורכי מחקר זה גיל ההתבגרות יסתיים עם סיום השירות הצבאי, כלומר בגיל 21 שנה. בחירה בגיל 21 תואמת את הנורמות בחברה הישראלית ומאפשרת מרווח ביטחון לנערים ולנערות שלקחו חלק במחקר להציג גיל קרוב כמה שיותר לגילם "האמיתי" מבלי להפיל עצמם.

הספרות העוסקת בטרנסקסואליזם מבחינה בין שתי קבוצות: טרנסקסואלים מנשים לגברים (female to male transsexuals) וטרנסקסואליות מגברים לנשים (male to female transsexuals) הקבוצה האחרונה נפוצה יותר ובעלת נראות גבוהה יותר. בקבוצה זו עוסק הדוח הנוכחי. עובדי הפרויקט לא נתקלו, בזירות טרנסקסואליות (תל ברוך) או לחילופין בזירות הומוסקסואליות (גן החשמל), בזנות טרנסקסואליות נשים לגברים.

הגדרות ומושגי יסוד

שני מושגים עיקריים הנם בסיסיים לדוח זה: טרנסקסואליזם וזונה. המונח טרנסקסואליזם משמש לעתים קרובות כתי-קטגוריה בתוך המונח הרחב יותר של טרנסגינדר. **טרנסגינדר** מתייחס לכל ה-cross-dress וכולל את בעלי הזהות הטרנסקסואלית, טרנסוורטיסטים, ו-cross dressers (Bolin, 1998). ניתוחים לשינוי מין וטיפולים הורמונליים שולטים באבחנה הרפואית והפסיכולוגית של **טרנסקסואליזם**. אדם מאובחן כטרנסקסואל על בסיס זהות של המין השני המופגנת על ידי תשוקה מתמשכת לניתוח לשינוי מין (Green & Money, 1969). לכן, טרנסקסואליזם במודל של Benjamin (1966) מזוהה על ידי בקשה לניתוח ומשאלה לחיות בהתאם למין השני, בעוד **טרנסוורטיסט** "מסתפק בלבוש (cross-dressing) כבן המין השני בלבד" (ע' 22).

הדיכטומיה בין טרנסוורטיסט לבין טרנסקסואל היותה נושא למחלוקת ערה (Bolin, 1992a, 1992b, 1992 c, 1998). למטרות הדוח הנוכחי הושפענו מהשאיפה להגיע להגדרה רחבה עד כמה שניתן ולכן אימצנו את המונח טרנסקסואליות תוך שמירה על האבחנה אודות כיוון השינוי המגדרי, במקרה הנוכחי מגבר לאישה. "**טרנסקסואלית מגבר לאישה**" כולל גברים, לא מנותחים וכאלו שהם לפני ניתוח, אשר רוצים לחיות באופן קבוע כנשים (Lynn, 1988). הגדרה זו מדגישה שאותם אנשים החלו את חייהם במגדר המועדף על ידם - כנשים (Devor, 1997; Whittle, 2000). זהו גם מונח כללי יותר שמאפשר לכלול בתוכו אנשים בשלבים שונים של המעבר.

זונה מוגדרת במילון כ"יצאנית, נפקנית, אישה המוכרת גופה לגברים בעד כסף" (אבן-שושן, 1988, ע' 189), בעוד **שזנות** היא "ניאוף, זנזונים, פריצות, מעשי הזונה, ביאה ביחסי מין בלתי חוקיים תמורת שכר" (ע' 195). כלומר, זנות מוגדרת באופן שלילי, מיוחסת לנשים בלבד המעורבות בעסקות מסחריות בלתי חוקיות.

מסגרת תיאורטית

העשייה הנוכחית ניזונה מתיאוריות פמיניסטיות, שכן תיאוריות אלו תופסות מין ומגדר כמרכזיות להבנת תופעות אנושיות (Ussher, 1999), ומבליטות קבוצות מדוכאות ומשוללות זכויות בחברה (Creswell, 1998). אנו בחרנו להדגיש

בעיקר את התיאוריה הרדיקלית לפלורליזם מיני (Rubin, 1984) המתייחסת לדיכוי טרנסקסואלים בעולם המערבי וקוראת לקובעי המדיניות, חוקרים ולקלינאים להקשיב לקולם של קבוצות "סוטות" בתוך קהילות העוסקים במין ולספק לאוכלוסיות אלו הזדמנות להשמיע את קולם.

התיאוריה הרדיקלית לפלורליזם מיני נוסחה על ידי Rubin (1984) ומושפעת מהשיח הסקסולוגי, השיח ההומוסקסואלי ומהפילוסופיה הקונסטרוקטיביסטית (Bell, 1994). התיאוריה מדגישה כי אין התנהגות מינית אחת מוסרית יותר מאחרת וכי מתן זכויות עודפות למיניות אחת (הטרנסקסואלית) על פני אחרות (הומוסקסואלים, לסביות, טרנסקסואלים) יוצרת אשליה שיש רק דרך אחת טובה/נכונה. צורת חשיבה זו מנציחה מערכת שיפוטית שיוצרת דיכוטומיה של פעולות מיניות: ל"טובות" ו"רעות", "נורמליות" ו"לא נורמליות", "טבעיות" ו"לא טבעיות" (Rubin, 1984).

חברות מודרניות מערביות מתייחסות למין... על פי שיטה היררכית של ערך מיני. רבייה על ידי זוגות נשואים הטרנסקסואליים נמצאת לבדה בראש... הפירמידה. תחתיהם נמצאים זוגות הטרנסקסואליים מונוגמיים לא נשואים ולאחריהם מרבית הטרנסקסואלים האחרים... הקסטות המיניות המבוזות ביותר כוללות את הטרנסקסואלים [ואת]... העוסקים בזנות (Rubin, 1984), ע' 279.

באמצעות הימנעות ואי העדפת דרך אחת של התנהגות מינית על פני אחרת, פותחת התיאוריה הרדיקלית לפלורליזם מיני מרחב לאלו שהוגלו אל מחוץ לגבולות קהילת הזנות לתרום ליצירת ידע (Sloan & Wahab, 2000). במקום לנסות לדעת או לתת קול לאחר, הרדיקלים המיניים כגון Rubin (1984) ו-Califia (1994) טענו שאלו המדברים, כותבים וחוקרים את עבודת הזנות צריכים להקשיב לקולות של אלו שנקבעו כ"אחרים" – טרנסקסואליות מתבגרות ובוגרות צעירות (Sloan & Wahab, 2000).

זנות של מתבגרים ובוגרים צעירים

הספרות שבוחנת זנות אצל מתבגרים ובוגרים צעירים מעשירה את הידע שלנו אודות מאפייני צעירים המעורבים בזנות כמו-גם אודות הנתבים המובילים צעירים אלו לעיסוק בזנות. יש לציין שהממצאים הבאים מבוססים באופן בלעדי על התנסותם של מתבגרים, בנים ובנות, העוסקים בזנות וקשה להעריך את מידת הרלוונטיות של ממצאים אלו לאוכלוסיית הטרנסקסואליות.

אפיונים של צעירים העוסקים בזנות. בעקבות התיאוריה הרדיקלית לפלורליזם מיני התופסת זנות כתופעה הקשורה להפליה ולדיכוי ולא כפעילות וולונטרית, בדקו חוקרים את אפיוני הרקע של מתבגרים ובוגרים צעירים, בנים ובנות בניסיון להתחקות אחר התנסויות מדכאות דומות בביוגרפיות שלהם (Bagley & Young, 1987; Mathews, 1987; Weisberg, 1985).

המחקר בעשרים השנה האחרונות מצביע על מספר מאפיינים ביוגרפיים משותפים לצעירים וצעירות העוסקים בזנות. אלו הם: היסטוריה של התעללות מינית בילדות (Nadon, 1990; Earls & David, 1990; Bagley & Young, 1987).

(Koverola & Schludermann, 1998), התעללות פיזית בילדות (Nadon et al., 1998; Silber, 1982) ועזיבת הבית (Snell, 1991). מאפיינים נוספים שנמצאו כוללים תפקוד משפחתי לקוי (Mathews, 1987), אלימות בינאישית (Nadon et al., 1998), התמכרות של ההורים לאלכוהול (Silbert, 1982), התמכרות של המתבגרים לאלכוהול או לסמים (Silbert, 1982) והיסטוריה של היעדרויות מבית הספר (Weisberg, 1987). בהתבסס על ממצאים אלו, סיפורי החיים של בנים/בנות צעירים שעוסקים בזנות משרטטים תמונה המאופיינת בחיים במשפחות רב בעייתיות, סביר שהיו לה/לו יחסים בעייתיים עם ההורים, סביר שהייתה התעללות פיזית, רגשית או מינית אשר הובילה את האדם הצעיר לברוח מהבית (Jesson, 1993).

נתיבים המובילים לזנות. בצד מחקרים שבדקו מאפיינים ביוגרפיים הקשורים לזנות, בחן מסלול מחקרי מקביל את הנתיבים המובילים לזנות, בדרך-כלל אלו המובילים מתבגרות לזנות. מחקרים אלו מצאו שלושה שלבים עיקריים (Chann, 1982; Sereny, 1984). לשלב הראשון נהוג להתייחס כ"סחף" והוא מתאר את תהליך ההיסחפות ממין מזדמן לאקט הראשון של זנות. שלב זה מתחיל אצל הילדה בשנות העשרה שלה. היא חוותה התנסות מינית ראשונה, שלעתים קרובות נתפסה על ידי אחרים כמופקרת והובילה לדחייה שלה על ידי אותם מבוגרים משמעותיים ולפנייתה לאחרים, שבעצמם דחויים באותו אופן, על ידי המבוגרים. קבוצה זו, לא רק שתומכת בדרך החיים שלה אלא מעודדת אותה באקט הראשון של הזנות. השלב השני, אליו נהוג להתייחס כאל כההליך "מעבר" של הילדה, מאופיין באמביוולנטיות ובתנועת זיג-זג של התנהגות סוטה, בו הילדה נכנסת ויוצאת מזנות (Jesson, 1993). השלב האחרון הוא השלב ה"מקצועי" וכרוך בתיג ציבורי וחברתי של זונה בו האישה הצעירה מזדהה ומתייחסת לעצמה כעוסקת בזנות (Jesson, 1993).

Barri Flowers (1998) מתאר שלב זה :

מתבגרות הופכות, למעשה, לכפי שהן מתויגות בחברה : זנונות, פרוצות או זונות. ככל שהן הופכות יותר לחלק מתת-התרבות של הזנות... הן יותר ויותר מתייחסות לעצמן כאל זונות ויותר מחויבות לעבודה בכביש ולמכירת גופן (ע' 80).

זנות של טרנסקסואליות

בספרות המקצועית, קיימים דיווחים מעטים יחסית אודות זנות של טרנסקסואליות ואותם דיווחים לעתים קרובות אינם מבחינים בין מתבגרות או בוגרות צעירות העוסקות בזנות לבין זנות טרנסקסואלית בוגרת (Kulick, 1998; Prieur, 1998). מהידוע לנו עד כה עולה כי זנות היא מקור ההכנסה העיקרי של טרנסקסואליות. התחלת העיסוק בזנות מתואר כההליך ממושך, שלעתים קרובות נמשך מספר חודשים ותחילתו בעיסוק מזדמן בזנות וסופו בהשתכרות של הטרנסקסואלית אך ורק ממכירת גופה. יחד עם זאת, הזנות מתוארת במחקרים אלו לעתים קרובות לא רק כמקור הכנסה אלא גם כמקור הנאה וחיזוק. הזנות מהווה עבור הטרנסקסואלית תחום בו היא זוכה למחמאות ושבחים (Kulick, 1998; Prieur, 1998). הזנות מספקת לטרנסקסואלית הזדמנות לחוש סקסית ומושכת. זה אחד ההקשרים הבודדים בהם טרנסקסואליות יכולות לחוות עצמם כאובייקטים לתשוקה ולפתח תחושת ערך עצמי, ביטחון עצמי והערכה עצמית. אקט הזנות של טרנסקסואליות מבוסס על זנות הומוסקסואלית וכולל יחסי מין אנאליים או מציצות, האקט מתבצע במכוניות, ברחובות צדדיים, במקומות מבודדים על שפת הים, בחדרי מלון, בחדרי שירותים או בחדרי המגורים שלהן (Kulick, 1998).

סיכום

חוקרים בנושא הזנות הגיעו למסקנה שקיימים שלושה סוגים של עוסקים בזנות: גברים, נשים וטרנסקסואלים (Weinberg et al., 1999). שתי תת-הקבוצות הראשונות זכו לתשומת לב אמפירית שתרמה לשיפור ההתערבויות עם העוסקים בזנות ואפשרה התפתחות של גורמי טיפול ומענים ייחודיים עבור קבוצות אלו של אנשים (Shaw & Butler, 1998). עם זאת, מחקרים ספורים בלבד בדקו את ההתנסות של טרנסקסואליות המעורבות בזנות ומחקרים אלו לא הבחינו בין קבוצות הגיל השונות (Kulick, 1998; Prieur, 1998). מטרת הדוח הנוכחי, היא לתת במה לטרנסקסואליות, מגברים לנשים, מתבגרות ובוגרות-צעירות בישראל את ההזדמנות להשמיע את קולן ולספר את סיפורן ולאפשר לקובעי המדיניות ולקהילת המטפלים ללמוד מסיפורים אלו ומהתנסויותיהן.

שיטה

הדוח הנוכחי מבוסס על חקירה איכותנית תוך שימוש בראיונות היסטוריית חיים (Atkinson, 2001) כשיטה לאיסוף נתונים וניתוח תמתי (thematic method) כאמצעי לניתוח הנתונים (Patton, 1990). מחקר איכותני היא השיטה המתאימה כאשר תיאוריות היסוד אינן מנוסחות, התיאוריות הקיימות נתונות בספק או כמו במקרה זה, כאשר התופעה קיבלה התייחסות אמפירית מינימלית ומצריכה גישה אקספלורטורית-תיאורית. יתרה מכך, מחקר איכותני מתאים במיוחד ללימוד "התנסות סובייקטיבית" של יחידים (Daly, 1992, ע' 3-4). המחקר הוא תולדה של 16 חודשי תצפיות שטח גלויות של עובדי עלם באזור תל-ברוך בתל-אביב, בו נמצא שפועלות טרנסקסואליות צעירות העוסקות בזנות, תוך מתן סיוע ותמיכה לאוכלוסייה זו.

משתתפות

חמש טרנסקסואליות, מגברים לנשים, העוסקות בזנות ופועלות באזור תל-ברוך השתתפו במחקר זה. הקווים המנחים של Patton (1990) לדגימה מציעים שהלוגיקה והכוח מאחרי בחירה מגמתית של משתתפים היא שהמדגם יהיה עשיר באינפורמציה. הבחירה של מקרים עשירים באינפורמציה הושג באמצעות "דגימת קריטריון בו החוקרים בחרו בכל המקרים שעמדו בקריטריון מסוים" (Patton, 1990, ע' 183). הקריטריון למחקר זה התבסס על גיל המשתתפים. לכן; כל טרנסקסואלית, מגבר לאישה שעוסקת בזנות מתחת לגיל 21 והביעה נכונות לקחת חלק במחקר, השתתפה במחקר הנוכחי. המשתתפות היו כאלו שעסקו בזנות באופן פעיל. כולן הציגו עצמן כנשים והשתמשו באסטרטגיה לצורך הפיכת גופם הגברי לנשי אבל עדיין החזיקו באיבר המין הגברי. גנים גבריים, איברי מין גבריים, סוציאליזציה גברית, הורמונים נשיים, מאפייני מין-משניים נשיים והופעה נשית אפיינו את המשתתפות. נספח א' מספק סיכום קצר של ביוגרפיות המשתתפות, כאשר כל השמות בהם נעשה שימוש בדוים.

תהליך גיוס המראיינות

הקשר עם המשתתפות נוצר על ידי עובדי נוער של עמותת עלם שביקרו באתר הזנות במשך 16 חודשים ויצרו קשרים בלתי פורמליים עם טרנסקסואליות צעירות העוסקות בזנות. עובדי עלם שימשו כשומרי-סף לאוכלוסיית המחקר ורק אחרי שהטרנסקסואלית הצעירה הביעה את נכונותה בפני עובד הנוער להשתתף במחקר, יצרנו עמה קשר, אך גם אז, עובדי הנוער ליוו את המשתתפות לראיון המחקר, והיו נגישים עבורן לאחר סיום הראיון. קודם לראיון, הסכמה מדעת נדונה בפרטים עם המשתתפות, תוך שימת דגש על סודיות והשלכות פוטנציאליות של ההשתתפות.

כלי לאיסוף נתונים: ראיון סיפור חיים

במטרה לאסוף מידע, נעשה שימוש בסיפורי חיים כמתודת ראיון מתוך ההבנה כי "ראיון אודות סיפור חיים הוא שיטת מחקר איכותנית לאיסוף אינפורמציה על התמצית הסובייקטיבית של חיי האדם" (Atkinson, 2001, ע' 123). ראיון סיפור החיים נחשב כשימושי כיוון ש"אנשים מטבעם מנהלים סיפורי חיים ומספרים סיפורים על חיים אלו" (Clandinin & Connelly, 1994, ע' 419). סיפור חיים הוא הסיפור שאדם בוחר לספר על חייו/חייה, מה שאדם זוכר מהם ומה שהוא או היא רוצים שאחרים יידעו עליהם (Ben-Ari, 1995). המטרה העיקרית של ראיון סיפור חיים היא לעודד את הפעילות הנרטיבית של המשתתפת, אשר מועדפת תמיד על פני שאלות שנקבעו מראש במדריך הראיון. השאלות הבאות, שהיוו את מדריך הראיון, שימשו אך ורק כנקודות התחלה. הראיון כלל שאלות אודות הביוגרפיה של המראיינת תוך הדגשת שנות הילדות (לדוגמה: מהו זיכרון הילדות החזק ביותר עבורך?), טרום ההתבגרות (לדוגמה:

כיצד היית מאפיינת את יחסך עם בני גילך בתקופת ביה"ס היסודי? וההתבגרות (לדוגמה: מה היה אופי היחסים שלך עם הוריך בתקופת חטיבת הביניים ובי"ס התיכון?). כמו כן ניתנה התייחסות להתנסויות עכשוויות של המשתתפות תוך דגש על העיסוק בזנות. השאלות כללו, למשל: האם את יכולה לתאר יום רגיל בחייך? מהם היחסים בינך לבין זונות טרנסקסואליות, גברים לנשים, אחרות? כיצד תאפיני את הלקוחות? שאלות נשאלו לגבי אירועים שהובילו את המשתתפות לזנות: מתי התחלת לעסוק בזנות? כיצד זה התרחש? מה יכול היה למנוע ממך להפוך לזונה? כמו גם הדרכים שיכולות להוציא אותה מהזנות: מה יכול לגרום לך להפסיק לעסוק בזנות? הראיונות נערכו במיקום הנוח ביותר עבור המשתתפות. כתוצאה מכך, אחד הראיונות נערך בדירתה של המשתתפת (דנה), אחר נערך במשרד עמותת עלם בשעה שהמשרד היה סגור לקהל (רות), האחרים נערכו באתר העיסוק בזנות (שוש), דנה וגלית). משך הראיון במוצא היה כשעתיים, בטווח שנע בין שעה וחצי לשלוש שעות. הראיונות הוקלטו ורישומי הראיונות הושלמו באופן מיידי.

ניתוח הנתונים: ניתוח תמות

לאחר איסוף הנרטיבים, התחלנו במשימת הניתוח. Glesne & Peshkin (1992) משרטטות מספר צעדים בהליך ניתוח תמותי במחקר איכותני. הניתוח החל בקריאה וקריאה נוספת של התעתיק, הדגשת מילים, פסוקיות ומשפטים שנראו כבעלי משמעות תמותית (Patton, 1990). בנקודה זו נרשמו הערות (קטגוריות) בשולי הטקסט ללא התייחסות לקשרים בין הסיפורים. למשל, בתעתיק של רות, היא אמרה:

פגשתי זונה טרנסקסואלית, גבר לאישה... הרגשתי שהיא מבינה אותי... היא אמרה שתעזור לי; לא הבנתי למה התכוונה 'בעזרה'. חשבתי שתעזור לי במראה החיצוני שלי... הייתי נאיבית... נמכרתי למישהו; לא ידעתי שהיא עושה רווחים כספיים על חשבוני... רק מאוחר יותר גיליתי... רק מאוחר יותר הבנתי שזוהי זנות... חשתי מושפלת באותו רגע.

בשוליים, בצד אמירה זו רשמנו הערה "נפילה לזנות". ארגון מוקדם זה תרם לפיתוח המאוחר יותר של תמות ותת-תמות. כשעבדנו על כל אחד מהסיפורים התחלנו לפתח סכמות קידוד שסייעו לזהות חלקים הקשורים אחד לשני ולנושא ספציפי. "בתהליך השיום והמיקום... מתקדם איסוף קטעי הנתונים... נוצרות חלוקות ותת-חלוקות של הקטגוריות" (Glesne & Peshkin, 1992, ע' 13). נמצאו קשרי משמעות ברורים בין הסיפורים, שאפשרו ל"פיסות מידע שיש ביניהן זיקה (להיות מורכבים) יחד לנתונים מורכבים" (ע' 133). למשל, בהקשר האמירה הנזכרת לעיל של רות, ביחס לאופן בו תעתעו בה בדרך לזנות, דנה תיארה את הידרדרותה לזנות כתוצאה מחוסר יכולתה להתפרנס.

חברה לסבית שלי סיפרה לי שכל הטרנסקסואלים עוסקים בזנות... אמרתי לה שזה לא נכון ושלי, זה לא יקרה. לא ידעתי שאין אפשרויות אחרות... לא התחלתי לעבוד ברחוב כדי להיות עשירה. התחלתי לעבוד כדי להתפרנס למחייתי. לשרוד. לשלם שכר-דירה. לאכול. לחיות. זה הכל. לא רציתי יותר מזה. שני קטעים אלו של רות ודנה נתפסו כפיסות מידע שיש ביניהן זיקה כשבבסיסן הגורמים למעורבותן בזנות. לאחר אינספור קריאות בסיפורים, הדגשת אלמנטים משמעותיים, קידוד וסיווג לקטגוריות של פיסות מידע אלו, בחנו את אוסף תת-התמות שהתקבל כדי לקבוע כיצד הן משתלבות באופן לוגי זו עם זו לידי תמות. בשה"כ, הצלחנו לבדוד שתתמות וחמש תת-תמות.

שיקולים אתיים

מספר עקרונות אתיים הזינו מחקר זה, בכללם: העצמה, סודיות וקבלה. גישה מעצימה הצריכה שהחוקרים והליך המחקר (א) יעצימו את רווחת המשתתפות וגישתן להון כלכלי וחברתי. כתוצאה מכך, מחקר זה לווה בתכנית התערבות שנערכה על ידי עובדי נוער של עמותת עלם, במטרה לקדם את רווחת אוכלוסיית הטרנסקסואליות העוסקות בזנות; (ב) יאפשרו לקולן של המשתתפות להישמע תוך כדי הליך המחקר ובאמצעות תוצאותיו. קו מנחה זה הוא יסודי לדו"ח מחקר זה כפי שבולט בפרק הממצאים המבוסס רובו ככולו על קולן של המשתתפות ומספק במה לדיברתן; (ג) יעניקו אינפורמציה מלאה למשתתפות אודות מטרות המחקר, ההליך והתוצאות כך שהתאפשר להן לעשות בחירה מדעת לגבי להשתתפותן (Butler, 2000; Massat & Lundy, 1997; Morrow & Richards, 1996; Thompson, 1992).

עיקרון הסודיות הווה שיקול אתי עיקרי בכתיבת הדוח הנוכחי בו ניסינו לספק סודיות מרבית למשתתפות, בני משפחתן ולקוחותיהן. עיקרון הסודיות היה קריטי במיוחד בראיונות של מתבגרות מתחת לגיל 18, בפניהן הצהרנו חזר והצהר מה בדיוק כוללת חובת הדיווח שלנו. עקרון הקבלה מקבל ביטוי אופרטיבי בכתביו של Finklehor (1986) המזהיר שבמחקר עם אוכלוסיות רגישות "חשוב ש... צוות המחקר יהיה מיומן היטב שלא לחשוף עמדות סטיגמטיות כלפי המשתתפים" (ע' 222). בעקבות ההמלצות של Finklehor דר' בלהה דוידסון-ערד, שהיא עובדת סוציאלית בעלת שנות ניסיון רבות בעבודה עם מתבגרים בסיכון גבוה, ניהלה את הראיונות. במהלך הראיון, היא שיתפה באופן פתוח וכנה ברקע שלה ובעניין שלה בתחום של טרנסקסואליות, גברים לנשים, העוסקות בזנות. החשיפה האישית של המראיינת תרמה ללגיטימציה של התופעה, הפגינה יחס מכבד וכן סייעה בתהליך בניית מערכת יחסים מבינה ואוהדת.

ממצאים

כל אחת מהטרנסקסואליות, גברים לנשים, שרואיינה לצורכי המחקר הציגה אישיות ופרופיל נסיבתי ייחודיים ביותר; יחד עם זאת, תמות ותת-תמות משותפות נחשפו כאשר נבחנו הסיפורים שלהן בנפרד ולאחר מכן ביחד. היה ברור מהתעתיקים שעל-מנת לתת לקורא תמונה ברורה מדוע המשתתפות, הגיעו לעיסוק בזנות, בצד מאפייני טרנסקסואליות צעירות, גברים לנשים, העוסקות בזנות, יש להיות קשובים בו-זמנית לשתי התופעות המעורבות – טרנסקסואליזם וזנות ולקשר ביניהם.

ארגנו את האינפורמציה שנחשפה תחת שתי התמות, כל תמה עוסקת בתופעה רלוונטית אחת הקשורה למחקר הנוכחי. התמה הראשונה מדגישה את תופעת הטרנסקסואליזם וכונתה: "ממה ברחתי או הושלכתי". תמה זו מתייחסת להיעדר קבלה כלפי טרנסקסואליזם בחברה הישראלית בכלל ומשפחות המרואיינות בפרט. התמה השנייה מדגישה את תופעת הזנות ומספרת את הסיפור של היות זונה צעירה טרנסקסואלית מגבר לאישה, תמה זו כונתה: "אלו הן הסיבות הישירות בגללן הפכתי להיות זונה, כיצד התפתחתי במקצוע ומדוע אני ממשיכה לעבוד כזונה צעירה".

ממה ברחתי או הושלכתי

התמה הראשונה עוסקת ברקע של המשתתפות והתבססה על נקודת השקפתן אודות מכלול חייהן – החל מהילדות, דרך ההתבגרות ועד היום – שנות ההתבגרות המאוחרת והבגרות המוקדמת. כותרת התמה מדגישה אירוע מרכזי בחיי המשתתפות: בריחה או השלכה מבית הוריהן. כל המשתתפות, לקראת מחצית שנות התבגרותן (גילאים 13-16) עזבו את בית הוריהן, חלקן עדיין אינן רשאיות לחזור לבית זה. העיסוק בזהות מגדרית, שהווה את מוקד התמה, לווה בתחושות קשות של כאב, פגיעה ולעיתים אף השפלה. עם זאת, בסיפוריהן הן הדגישו את תחושת הבחירה, ההעדפה האישית ותחושת הכוח שליווה אותן בתהליך. תמה זו מבוססת על שתי תת-תמות שמתארות ממה המשתתפות ברחו/הושלכו: (א) בית המשפחה, (ב) חברים.

בית המשפחה: הסצנה המשפחתית

המשתתפות תיארו בפרוטרוט את יחסיהן עם בני המשפחה. כל המשתתפות תיארו יחסים שהשתנו במהלך השנים – כאשר אבני הדרך העיקריות הן הילדות, ההתבגרות המוקדמת (השנים שלפני המעבר המגדרי) וחוויות עכשוויות בשנות ההתבגרות המאוחרת או הבגרות המוקדמת.

תת-התמה הנוכחית המתייחסת לסצנה המשפחתית נשלטה על-ידי שלוש מערכות יחסים – עם האב, עם האם ועם אישה קרובה אחרת שנתפסה כחלק מהמשפחה. המשתתפות עשו אבחנה ברורה בתיאורן מערכות יחסים עם בני משפחה גברים לעומת מערכות יחסים עם נשים במשפחה – נשים נוטות להיות מתוארות כטובות, מזינות ומגוננות, בעוד שהגברים (אב, אחים) מתוארים כאנשים מזלזלים, מתעללים ומרוכזים בעצמם.

יחסים עם האב: מפחד וזעם ועד לחוסר רלוונטיות

משפחותיהן. עם זאת, כאשר נשאלו ישירות אודות אביהן ויחסיהן עמו, כולן התעקשו שכיום, אביהן הוא דמות לא רלוונטית בחייהן. באימוץ הרציונל של המשתתפות ליחסים הבעייתיים עם האב, לב העניין מונח בעובדה ש"הוא רצה בן... הוא חשב שהוא קיבל בן... אבל הוא קיבל אותי" (שרה). הפער בין מה שהאב רצה ומה שהוא קיבל מהמשתתפות הוביל להתנגשויות רבות.

אבא... אני לא קוראת לו כך... הוא אדם שיש בו את כל המגרעות... הוא נהג לשתות... הוא נהג לשחק

קלפים ולהמר... לפעמים הוא השתמש בסמים... הוא זבל, לא יותר מזה!... הוא לא פושע במלא מובן

המילה, אבל הוא הרס את הבית – דבר שהוא פשע בעיני! אני לא רואה בו אב... הוא ואני מעולם לא
הסתדרנו... היינו כמו חתול ועכבר... תמיד הייתי קרובה יותר לאמי, הייתי הבת של אמא ולא הבן של
אבא... לא היה לי הרבה קשר איתו (שרה)

תיאוריהן של המשתתפות את יחסיהן עם אביהן נשלטו על-ידי אירועי התעללות – כלפיהן או כלפי אחרים.
ההתעללות ששורטטה בסיפורים כללה התעללות רגשית (כמו אצל גלית ושרה); פיזית (כמו אצל רות ושוש) ומינית (כמו
אצל דנה).

ברגע שיצא מבית-הסוהר... הייתי בת ארבע או חמש... הוא התחיל לבגוד באמי... הוא נהג לצאת עם
הביביסיטריות שלנו... אני זוכרת שמאוחר יותר הוא הכה אותה, הוא היה אלים כלפי כולנו (גלית).
הוא היה אדם מאד אלים... הוא נהג להכות אותי... אני זוכרת כיוון שהייתי בת שש והתפללתי
שימות... ייחלתי למותו... כשהוא באמת מת, אני זוכרת שחשבתי שזה בגללי, כתוצאה מהמשאלות
שלי... (רות). אני זוכרת שהוא נגע בזין שלי... הוא הכניס את האיבר המין שלו לפה שלי (דנה).
היחסים הגיעו לשפל כאשר נחשף סודן של המשתתפות, הרגע בו האב הבין שהילד באופן פעיל הציג עצמו כילדה.
סצנה קשה זו התרחשה במהלך ההתבגרות המוקדמת של המשתתפות (גילאים 13, 14) והיותה את הסיבה העיקרית
לעזיבתן או להיותן מושלכות מהבית.

אני מאמינה שזה קורה לכל טרנסקסואל... את מבינה, כילד תהיתי לגבי הזהות המינית שלי... [אז]...
ניסיתי דברים, התנסיתי בדברים... נהגתי ללבוש בגדי נשים כשהייתי לבד בבית... יום אחד לבשתי
שמלה אדומה ונעלתי נעליים אדומות... ואבי הפתיע אותי והגיע הביתה... אבא הגיע הביתה והתחיל
בלגן גדול... הוא התחיל להכות אותי, הוא היה היסטרי, הוא רק הכה והכה... זו הייתה הפעם
הראשונה והיחידה שהוא הכה אותי, אבל הוא לא יכול היה להפסיק... הוא לחלוטין יצא מדעתו
(שרה).

סצנת החשיפה, בה האב מגלה כי המגדר הנשי מועדף על ידי המשתתפות, תואר בכל הראיונות, מלבד זה של רות
שאביה נפטר כשהייתה בת שמונה. סצנה זו נתפסה כאירוע חשוב בחיי המשתתפות כמו גם ביחסיהן עם אבותיהן. סצנה
זו לוכדת את חוסר היכולת של האב לקבל את נטיתן לטרנסקסואליות וכתוצאה מכך, לקבל אותן. תגובת האב לא
הייתה רק הסיבה לבריחת המשתתפות או להשלכתן מהבית אלא מעבר מכך, הבסיס לתפיסתן את האב כדמות לא
רלוונטית בחייהן.

אין לי מושג מה הוא עושה בימים אלו. לא אכפת לי... כיצד אני יכולה להיות איתו בקשר כשהוא
הולך ומספר לכולם שיש לו בן הומו... זה בנאדם שלעולם לא אוכל לסלוח לו. לעולם לא אסתכל לו
בעיניים... כשבאתי לבר-מצווה של אחי לפני כמה שנים... בפני כולם הם ניסו לזרוק אותי משם... זה
היה היום המשפיל והמדכא ביותר בחיי... אחרי זה הוא נעשה אפילו פחות בן-אדם עבורי... בפנים
אמרתי לו: 'אתה פגעת בי כל החיים... כל החיים שלך פגעת בי. לעולם לא אסלח לך, כל עוד אני חיה...'
אני מבטיחה לך לא לשבת עליך שבעה, עד כדי כך אני שונאת אותך, שבעה אני לא אשב!... קדיש
שהייתי צריך להגיד על הקבר שלך, אפילו את זה לא אעשה... קדיש! (גלית).

יחסים עם האם: מנוסטלגיה לדחייה או קשר של "ילד הוריי". קשה יותר לאפיין את היחסים של המשתתפות עם
אמותיהן במהלך השנים, כיוון שדפוסים שונים נמצאו בטקסטים. עם זאת, לכל המשתתפות הייתה השקפה נוסטלגית

לגבי אמותיהן במהלך שנות ילדותן. בילדות, האם משורטטת כדמות דואגת ומגוננת: "עד גיל מסוים אנחנו [אמא ואני] היינו חברות הכי טובות... לא תאמיני איזה יחסים היו לנו" (שרה). דימוי זה השתנה כאשר המשתתפות הגיעו לשנים של טרום-התבגרות והתבגרות כאשר ה"שונות" שלהן משאר הבנים נעשתה ברורה יותר.

בדומה לתיאור היחסים עם האב, שנצבעו על-ידי רגע חשיפת הזהות המגדרית של המשתתפות, יחסי המשתתפות עם האמהות נצבעו על ידי אותו "מבחן" – הדרך בה האם הגיבה לחשיפתן העצמית, כפי שהן זוכרות זאת. בהקשר זה, מעניין לציין שבכל סיפורי החיים האב גילה בעצמו אודות ההעדפה המגדרית של הילד בעוד שהמשתתפות סיפרו לאימן על זהותן המגדרית. בתוך ההקשר של חשיפה עצמית, שאפיין את אירוע גילוי הטרנססקסואליזם בפני האם, המשתתפות תפסו עצמן ברמת פגיעות נמוכה ורמת השליטה שהן חוו במצב הייתה גבוהה בהשוואה לתיאור אירוע הגילוי של האבות. לכן, גם כאשר תגובת האם הייתה לא מעודדת, לא תומכת ומזלזלת לגבי הבחירה, רמת העוינות והכעס כלפיה הייתה פחותה.

השיחה התרחשה בערך כשהייתי בת ארבע-עשרה... בזמן שהתחלתי לגדל שער... צבעתי אותו... סידרתי גבות... היא שאלה אתי אם אני הומו... סיפרתי לה: 'אמא אני לא הומו, אני רוצה להיות אישה!...' היא התחילה לבכות... באמת לבכות... אחרי איזשהו זמן היא שאלה אותי למה לא אמרתי שום דבר קודם... אמרתי לה שזה לא קל לבוא ולהגיד משהו כזה לאמא שלך... כיוון שלא ידעתי איך היא תגיב... אז היא אמרה שהיא גידלה אותי כל החיים והיא לא עומדת לנטוש אותי עכשיו בגלל משהו שאני בחרתי לעצמי... היא בכתה ובכתה... ואמרה לי שהיא תהיה איתי באש ובמים... שהיא לעולם לא תעזוב אותי (גלית).

בניגוד לתיאור של גלית, שאר הסיפורים (כמו זה של שוש ושרה) נשלטו בתגובת דחייה של האם כלפי המשתתפות כשהן חשפו את זהותן המגדרית:

עד שסיפרתי לה היא לא חשדה בכלום. היא הכחישה הכל... את צריכה להבין שאנשים דיברו עלי, כולם ראו ואמרו לה על זה, אבל היא חיה בעולם אחר... פתאום, כשאמרתי שזה מי שאני, הפכתי למחלה, למישהו מצורע... היא קרעה את הבגדים שלה, היא ישבה עלי שבעה... (שרה).

בהתבסס על שתי תגובות שונות אלו של אמהותיהן של המשתתפות ביחס לחשיפת הזהות המגדרית שלהן, נמצאו שתי צורות של יחסים עכשוויים, בין המשתתפות לבין אמותיהן. הצורה הראשונה הייתה של המשך היחסים הקרובים שתוארו בשנים הראשונות של המשתתפות (גלית, דנה ורות). עם זאת, היחסים ביניהן היו כעת מאופיינים בדאגה וגוננות של המשתתפות כלפי אמותיהן ולא להיפך. בשניים מסיפורים אלו (רות וגלית) התפקיד המגוון שהמשתתפות לקחו על עצמן ניכר בתמיכה כלכלית של המשתתפות באימותיהן. יש לציין כי שתי משתתפות אלו מתגוררות תחת אותה קורת גג עם האם. עם זאת, גם בסיפורים אלו היו מספר שנים בחיי המשתתפות בהן "לא יכולתי להיות באותו בית עם אמא... זה היה מכאיב מידי, עברתי דברים קשים ואמא שלי לא יכולה הייתה לראות אותי עוברת אותם" (רות). במקרים אחרים, היה זה האב שנתן לאם אולטימטום "הוא או אני" (גלית). שני תסריטים אלו הובילו לכך שהמתבגר עזב את הבית (רות) או הושלך מהבית (גלית), בעוד שהאם משורטטת כאדם חלש שזקוק להגנה בפני מראות קשים או מהתפרצויות הזעם של בן הזוג.

דפוס היחסים השני אפיין את הסיפורים של שוש ושרה שנדחו על-ידי אמותיהן מרגע החשיפה, האמהות של שרה ושוש לא היו מוכנות לקבל אותן חזרה הביתה, לדבר איתן בטלפון או לראות אותן. יתרה מכך, אמה של שרה עקבה אחרי מנהגי האבלות לאחר ששרה התחילה לפעול למען שינוי המגדר (החלה לקחת הורמונים). ההבדל בין שני

הסיפורים כרוך במאמצים שעדיין נעשים על-ידי שרה להתפייס עם אמה בהשוואה להעדר מאמצים דומים בסיפורה של שוש. "לקח לי 19 שנה להבין ולקבל את עצמי כפי שאני... אז היא [אם] יכולה גם לקחת קצת זמן לפני שהיא מקבלת אותי" (שרה).

יחסים עם אישה קרובה: משיתוף לשמירת סוד. המשתתפות תיארו מערכת יחסים קרובה עם דמות נשית אחת שליוותה אותן במהלך חייהן. האישה המתוארת הייתה אחות (שרה) או חברה מגן-ילדים (רות, דנה) או אפילו מגיל צעיר יותר (גלית) שנתפסה על-ידי המשתתפות כחלק ממשפחתן. אישה זו שימשה כ"ידידת נפש", מישהי שהמשתתפות היו כנות איתה, שיתפו אותה בפחדיהן ובמשאלותיהן. עם זאת, מעורבותן הנוכחית בזנות מוחזקת כסוד מפניה. במהלך שנות הילדות וטרום-ההתבגרות, לילדה זו היה תפקיד מגוון בחיי המשתתפות, כשאלו נחשפו להערות מעליבות ומשפילות מאחרים. בשנות ההתבגרות המוקדמות, החברה, כמו הורי המשתתפות, עמדה ב"מבחן הטרנסקסואליות" ועברה אותו בהצלחה רבה. במספר סיפורים, אישה זו הייתה הראשונה שידעה על התכניות של המשתתפות לשינוי מין ותגובתה שימשה להן כהוכחה שתכניותיהן ומשאלותיהן היו נכונות ומציאותיות. אחותי הייתה החברה הכי טובה שלי... מאז הילדות... ילדים נהגו לצחוק עלי וכינו אותי בשמות... לכן, נהגתי לשחק רק עם אחותי... היא נראתה יותר גברית ממני... אנשים נהגו לומר שאנחנו הפכים – הילד הוא הילדה והילדה היא הילד... כשאנשים אמרו דברים כאלה... כשהם כינו אותי בשמות, היא פגעה בהם בחזרה... הכתה אותם... היא הגנה עלי... עד היום... אם המשפחה שלי הייתה יודעת שככה אני נראית בימים אלו, הם היו הורגים אותי... הם היו הורגים אותי בשם כבוד המשפחה... אחותי היא היחידה שידעת... היא ראתה אותי... היא יודעת אבל לא מספרת (שרה). ביום שסיפרתי לה, היא לא התנהגה כמופתעת, היא הגיבה ש'היא תעשה לי גבות' [צוחקת] (רות).

אישה זו, אשר במהלך שנים רבות תמכה במשתתפות בזמנים קשים, לא נתפסה כמערכת תמיכה בימים אלה בהם המשתתפות מצאו עצמן מעורבות בזנות. הבחירה של המשתתפות לא לחשוף את עיסוקן נומק בידע של נשים אלו לגבי הזמנים הקשים בעבר "היא יודעת שעברתי המון... היא רק תגייד – עברת את כל זה כדי להיות זונה?" (שרה).

יחסים עם בני קבוצת הגיל

מנגד לאותה דמות נשית שהמשתתפות חשו שהן יכולות לבטוח בה ולקבל ממנה תמיכה במהלך הילדות ושנות ההתבגרות המוקדמת, ניצבו תיאורי המשתתפות את שאר קבוצת השווים. קבוצה זו מתוארת כבורה, פרימיטיבית, לא סובלנית ואף פוגענית. בתיאור ילדותן, המשתתפות הבחינו בין בנים ובנות עמם הן גדלו. הבנים היו פוגענים ולא סובלניים כבר מגיל צעיר: "מכיתה א' הם קראו לי בשמות... אני לא חושבת שהם ידעו מה זה הומוסקסואל או הומו... אבל הם אמרו את זה כאילו שהם מקללים אותי..." (דנה), בנות, מצד שני, היו יותר סובלניות בהתחלה, אבל גישה סובלנית זו הסתיימה לקראת סוף ביה"ס היסודי כאשר בנים ובנות משורטטים כמזלזלים ופוגענים כלפי המשתתפות. כאשר התבקשו להתייחס לקשרים הנוכחיים שלהן עם גברים ונשים, הקביעה של דנה משקפת את דעתן של כל המשתתפות: "אין חברות, זה גיוגל... את מנסה לשמר על עצמך שלא תפגע". המשתתפות הגיעו למסקנה ברורה שידידות-אמת לא יכולה לשרוד בין טרנסקסואליות, גברים לנשים, לבין נשים כיוון שקיימת ביניהן תחרות על גברים. המשתתפות תפסו את היחסים שלהן עם עולם הנשים כמבוסס על מאבק "מי תזכה בגבר" (גלית) ומסוכן עבורן כיוון שבמאבק על הגבר עשויה האישה לחשוף את הזהות המגדרית של יריבתה: "לנו, לטרנסקסואליות, יש פתגם: להיזהר מכוס, כוס זה דבר מנחוס... כוס יכול למכור אותי... זה אומר שנשים יכולות לחשוף אותי... הכל זה קנאה... כמו שפתאום גבר יימשך אלי ולא אליהן... מהפחד שלהן שזה יקרה הן תנסנה למכור אותי... לחשוף את המין שלי" (רות).

כמו כן, חברות אמיתית אינה יכולה להתקיים בין שתי טרנסקסואליות גברים לנשים כיוון שקנאה אודות המראה הנשי קיימת תמיד, כחלק אינטגרלי מיחסים אלו. המשתתפות עשו שימוש באותה מטפורה של מאבק או קרב בתיאור יחסיהן עם טרנסקסואליות אחרות, גברים לנשים, אולם המאבק במקרה זה אינו מוכרע על ידי הזכייה בגבר אלא באמצעות השגת המראה הנשי המוצלח ביותר. בחיפוש אחר מראה נשי הטרנסקסואליות, גברים לנשים, מוכנות לפגוע ולנצל זו את זו.

היא תציג את עצמה כאילו היא רוצה לעזור לך, אבל באמת היא רוצה להפיל אותך (רות). לקלקל את המראה שלך... אין אפשרויות אחרות... את רואה בעולם הזה [עולם הטרנסקסואלים] שאחת מקנאה בשניה עד לרמה של שיגעון (דנה). קנאה גורמת לשנאה... הן מקנאות כשאת מתחילה להיראות יותר טוב... כשאת עושה ניתוח שהן עוד לא עשו... כשאת עובדת יותר בהשוואה למספר הקליינטיים שיש להן בלילה... (גלית). לכן, אני אף פעם לא מבקשת עזרה מטרנסקסואלית אחרת... אני מעדיפה למות העיקר לא לבקש עזרה... עזרה מטרנסקסואלית אחת לאחרת אף פעם לא בא בכוונה נקייה... למדתי את הלחץ שלי, הן תנסנה לשים לי רגל... הן לא יכולות לחשוב שמישהי נראית יותר טוב מהן (שרה).

מעבר לכך, אין ידידות-אמת שיכולה להתקיים בין גברים לבין טרנסקסואליות גברים לנשים כיוון ש"אני מאיימת על גברים..." (דנה). המשתתפות דנו בקצרה ביחסיהם הלא-מיניים עם גברים, אך לעתים קרובות, כאשר נשאלו על יחסיהן עם דמות גברית, הן התייחסו אליהם כאובייקטים מיניים "קשה לקיים יחסים חברתיים עם גברים... גברים רוצים מאיתנו משהו אחר... [מצחקקת] את יודעת!" (רות).

היה ברור מהסיפורים שלטרנסקסואליות צעירות, גברים לנשים, שעוסקות בזנות אין מערכות תמיכה. מעבר לכך, הסיפורים שרטטו בבחירות את האופי הלא-תומך של יחסי המשתתפות עם בני משפחותיהן בצד חוסר האונים בו תיארו את התפתחותה של מערכת יחסים עם אישה אחת שתמכה בהן לאורך כל חייהן, עד לנקודה בה הן נעשו מעורבות בזנות.

הסיבות בגללן הפכתי להיות זונה,

כיצד התפתחתי במקצוע ומדוע אני ממשיכה לעבוד כזונה צעירה

התמה השניה התייחסה באופן ישיר יותר למעורבות המשתתפות בזנות והתאפיינה בהיעדר כוח והיעדר שליטה של המרואינות על חייהן. התמה הנוכחית כללה שלושה תתי-נושאים: הסיבות שהובילו אותן לזנות, תהליך ההתמקצעות שהן עברו במהלך עבודתן כזונות והסיבה בעטייה הן חשות שאינן מסוגלות לעזוב את עבודתן.

הסיבות שהובילו לזנות

בצד סיפור החיים של המשתתפות שהיה כרוך בהגעה לבדן לעיר הגדולה מתוך תחושת שונות, לאחר הבריחה או השלכה מהבית, ללא סיוע ממשפחה, מחברים או מארגונים חברתיים, ציינה כל אחת מהמשתתפות סיבה ישירה למעורבותה בזנות. שלוש סיבות עיקריות זוהו: (א) היעדר תמיכה חברתית, (ב) אי היכולת של טרנסקסואלית צעירה בישראל להתפרנס למחייתה, ו(ג) מעורבות של טרנסקסואלית נוספת שדחפה אותן או הונתה אותן למכירת גופן. באופן כללי, הסיפור לגבי האופן בו מגיעה טרנסקסואלית לעיסוק בזנות היה טראומטי ואופייני בחוסר בחירה ואין אונים.

היעדר תמיכה חברתית. הסיבה הראשונה בעטייה טרנסקסואלית צעירה, גבר לאישה הפכת לזונה קשורה להיעדר רשת בטחון שתספק לה הגנה או תהווה חומה שתרחיק אותה מזנות. בני המשפחה וחבריהן של המשתתפות הפנו להן עורף והשירותים החברתיים לא הגיעו אליהן ולפיכך לא סיפקו להן עזרה ותמיכה. המשתתפות מתארות את מצב חוסר האונים כשהגיעו אל העיר, כאשר המראה החיצוני שלהן הוא "בין לבין": בין גברי לנשי, ללא סיוע מאיש, לאחר שהושלכו או ברחו מהבית.

הגעתי הנה, כי לא היה לי מקום אחר ללכת אליו... הבנתי שאם יש מקום בו אני יכולה לשרוד כאישה זה כאן, בתל-אביב... לא היה לי מה לחפש בעיר הקטנה ממנה באתי... אנשים שהכירו אותי כילד לא מוכנים לקבל אותי כאישה, אפילו לא בני המשפחה שלי... (שרה). אם רק היה מישהו שהיה עוזר לי... לא רציתי להיות זונה... אני לא חושבת שהוא היה צריך לעבוד קשה כדי לשכנע אותי... כל מה שהייתי צריכה... כל מה שרציתי היה מקום לישון... מקום לאכול, מקום לעבוד... לא הרבה, רק איזשהו מקום להיות ולא ברחובות! (גלית).

חוסר אפשרות להתפרנס. בצד היעדר תמיכה, חברתית או משפחתית, המשתתפות תיארו את חוסר אפשרויות הפרנסה בדרכים נורמטיביות כגורם חשוב שהוביל אותן לעיסוק בזנות. מכל הנרטיבים עלה הקושי המיוחד בו נתקלים צעירים, בגיל בו היו המשתתפות בעת הגיען לעיר (גילאים 13 עד 18) ובמיוחד צעירות טרנסקסואליות למצוא אפשרויות תעסוקה מלבד זנות בניסיון לקיים את עצמן.

התחלתי לחפש עבודה, לא חשבתי על זנות... את מחפשת עבודה ולכל מקום שאת הולכת, מסרבים לך. הם לא מוכנים לקבל צעירות... אפילו במקדונלד הם לא רוצים אותי בסביבה... בשבועות הראשונים אחרי שהגעתי לתל-אביב, לא היה לי מה לאכול, לא יכולתי לשלם את שכר-הדירה שלי, לא היה לי כלום. הייתי בבית כל היום... ולא היה לי כסף, לא היה לי גרוש בארנק... ולא היה לי ממי לבקש עזרה (שרה).

השילוב של מרחק מהבית עם היעדר אפשרויות תעסוקה ופרנסה הובילה את המשתתפות ימים עד שבועות ספורים לאחר הגעתן לעיר לפנות לזנות. "יום אחרי שהגעתי לתל-אביב מצאתי את עצמי עומדת ב... [שם של צומת רחובות]... עמדתי שם ובכיתי..." (דנה).

מעורבות של טרנסקסואלית אחרת, גבר לאישה, העוסקת בזנות. בנקודה זו של חוסר אונים, כאשר לא היה איש שיעזור או עבודה בנמצא, המשתתפות זיהו את מעורבותה של זונה טרנסקסואלית אחרת כסיבה למעורבותן בזנות. טרנסקסואלית גבר לאישה, זו הוצגה כקש האחרון שדחף את הטרנסקסואליות הצעירות לזנות. אותה טרנסקסואלית שעסקה בזנות הציגה את הזנות בצורה חזקה יותר בטענה שזוהי האפשרות היחידה הנגישה עבורן. מהסיפורים לא לגמרי ברור אם טרנסקסואלית זו פעלה כסרסורית או לא. בכל המקרים מתוארת טרנסקסואלית, גבר לאישה, שבעצמה עוסקת בזנות, אשר קיבלה חלק מהכסף שהמשתתפות הרוויחו בימי העבודה הראשונים שלהן. עם זאת, כאשר נשאלו ישירות, טענו המשתתפות, בתקיפות, שאחד המאפיינים שמבחינים בין זנות טרנסקסואלית לזנות נשים היא העובדה ש"לטרנסקסואליות אין סרסור... אנחנו לא צריכות מישהו שיגונן עלינו... יש לי מספיק כוח לשמור על עצמי" (רות). "זה השלב בו הכוח הגברי שלי מתעורר לחיים" (שרה).

לא כל המשתתפות תפסו את הטרנסקסואלית גבר לאישה כדמות שלילית, מסיתה או פוגעת. שוש, למשל, ראתה את שתייהן כחולקות גורל משותף. "היא מבוגרת ממני, אבל עברה פחות או יותר מה שאני עברתי". שוש הציגה עמדה אמביוולנטית כלפיה כיוון שמחד היא אפשרה לה, דרך זה עירובה בעבודתה, להישאר "הרחק מבית הורי, לשלם את חשבון המלון שלי, את הבגדים ולאכול" ומנגד העיסוק בזנות, מלווה בתחושות גועל, פגיעה, חוסר אונים ומתקשר עם אותה טרנסקסואלית שחשפה אותה לעיסוק בראשונה. מנגד, רות שגם היא הגיעה לזנות על ידי צעירה טרנסקסואלית מרגישה שרומתה, "הייתי נאיבית... נמכרתי למישהו; לא ידעתי שהיא הרוויחה כסף על חשבוני... היא הכניסה אותי... ברגע שאת בפנים, קשה לצאת". עם זאת, רות הודתה שבלי קשר למעורבות זונה טרנסקסואלית גבר לאישה אחרת "הייתי מגיעה לכאן [לרחובות]... אבל אולי בדרך אחרת".

התמקצעות בזנות

המשתתפות תיארו תהליך ארוך של לימוד המקצוע והפיכתן לזונות מקצועיות. תיאור ממושך זה עמד בסתירה לחוויה הדיכוטומית, החדה והלא תהליכית שתוארה בקשר לעצם מעורבותן בזנות. התהליך המתואר מורכב משלושה שלבים עיקריים; הראשון מאפיין את הימים הראשונים בעבודה וכרוך בתחושת הלם, חוסר ישע, בחילה וחוסר אונים. השלב השני, שמשכו משתנה בין המשתתפות, התאפיין בלמידת התפקיד והכללים של המקצוע, לעתים בדרך קשה לאחר שהוכו ונשדדו. השלב השלישי והאחרון של ההתמקצעות מתאפיין בחוויה של המשתתפות שהשיגו רמת שליטה גבוהה יותר. במילים אחרות, התקדמות בסולם הזנות באה לידי ביטוי ברמת השליטה שיש לזונה הטרנסקסואלית על המיקום בו היא עומדת, המחיר אותו היא גובה והיכולת לבחור, או לעשות סלקציה של לקוחות.

השלב הראשון בתהליך ההתמקצעות. שלב זה מאפיין את השבועות/חודשים הראשונים של עיסוק בזנות וכרוך בתוכו את ההתנסות הראשונה של הטרנסקסואלית הצעירה בפעילות מינית מגוונת. היה קשה למשתתפות להתייחס ולתאר שלב זה בעבודתן. התיאור התרחש לעתים קרובות תוך כדי בכי והיה כרוך בשתיקות ממושכות. בשלב זה, המשתתפות עדיין לא נראו לגמרי כנשים, הן לעתים קרובות חבשו פיאות נכריות ולא הכירו את התכסיסים המיניים בהם משתמשות טרנסקסואליות לפני ניתוח כדי להסתיר את איבר המין הגברי ולהיראות כנשים. כתוצאה מכך, בשלב זה הציגו עצמן המרואינות כלפי לקוחותיהן כטרנסקסואליות גברים לנשים ולפיכך האינטראקציה המינית בשלב זה כללה יחסי מין הומוסקסואלים ובכללם יחסים אנאליים ואורליים.

השלב הראשון מתאפיין בעבודה במקומות מרוחקים מהאתרים בהם זנות טרנסקסואלית מתרחשת. למשל, רות התחילה לעבוד בגינה ציבורית המוכרת ככזו המושכת צעירים הומוסקסואליים העוסקים בזנות וקליינטורה הומוסקסואלית (גן החשמל); שרה התחילה לעבוד באתר מוכר היטב של נשים העוסקות בזנות (מתחם הבורסה). שוש "התחילה לעבוד כשעצרה טרמפים לבושה כאישה... נהגתי לשאול גברים – מה שלומך? השאלה הבאה שלי הייתה: אתה רוצה מציצה במאה שקל?" בכל המיקומים השונים, המשתתפות הדגישו את חוסר השליטה והקשיים הקשורים לימים הראשונים בתפקיד:

אפילו לא ידעתי כמה כסף לקחת... אמרו לי לבקש 50 שקל, שזה כלום בפרספקטיבה שיש לי היום.
היום, לא הייתי מוכרת את הגוף שלי תמורת סכום כזה... אז, כשלא היה לי מה לאכול ואיפה להיות, זה נראה כמו הרבה כסף... (דנה). נכנסתי למכונת [של הקליינט] אני לא אשכח את הפרצוף של האיש הזה כל החיים! הוא רק אמר, תמצצי לי... התחלתי לבכות... לא ידעתי אם אני צריכה להתעקש שישים קונדום... לא ידעתי כלום... אף אחד לא הסביר לי שום דבר, זה כאב, אין לך מושג כמה... הם [הלקוחות] היו מזיינים אותי בתחת [יחסי מין אנאליים]... דבר כזה לא יכול לקרות היום... אני זוכרת בברור אותו לילה, הלילה הראשון שלי ברחוב, חזרתי הביתה עם 250 שקל, הסתכלתי על הכסף ולא יכולתי לגעת בו... בכיתי כמו משוגעת באותו לילה... אף פעם לא בכיתי ככה בחיים שלי... לא חשוב כמה קשה היה לי בבית, לא בכיתי ככה עד אותו לילה... ואז הגיע עוד יום ועוד יום ואת מתחילה לבנות חומות... (שרה).

שלב הביניים בתהליך ההתמקצעות. השלב השני תואר כמושך יותר וכרוך בתוכו מספר תתי-שלבים. תתי-שלבים אלו קשורים בשיפור המראה של המשתתפות – לקראת מראה נשי יותר וכרוך בשינוי המיקום ברחוב. "יש כמה מקומות שהם עבור טרנסקסואליות מתחילות שעדיין נראות מאד גבריות... עדיין יש להן הרבה שערות על הגוף" (רות). מיקומה של שוש ברחוב יכול להיחשב בתוך השלב השני של התהליך ההתמקצעות. היום עובדת שוש ברחוב אך מיקומה הגיאוגרפי

רחוק יחסית לשאר המשתתפות. הפעולות המיניות ששום מבצעת דומות לאלו של הומוסקסואלים העוסקים בזנות (מציצות ויחסי מין אנאליים) ורמת השליטה שלה באינטראקציה עם הלקוחות נמוכה יותר.

כאן זה לא רק מציצות, כאן אני עושה דברים מוזרים... יום אחד מישוהו ביקש ממני שאני אקרע אותו במכות. הוא אמר שבשביל 170 שקל הוא רוצה שאני אפחיד אותו... הוא רצה שאני אכה אותו... זה הרבה יותר קשה ממציצה במכונית... אבל יותר בטוח כאן מאשר לעצור טרמפים ואני מרוויחה יותר... אין לך מושג כמה בכיתי כאן... את יודעת כמה זה קשה להיות עם כל אחד?... זה מגעיל!

השלב האחרון בתהליך ההתמקצעות. דרגת שליטה גבוהה יותר מאפיינת את השלב האחרון של תהליך ההתמקצעות. המשתתפות התופסות עצמן כמצויות בשלב זה מכירות בכך שגברה יכולתן לבחור את לקוחותיהן, את מיקומן ומחירן. בשלב זה המשתתפות מתייחסות לעצמן כנשים ונוהגות כנשים בעת מגע מיני עם לקוחות כשאיבר המין הגברי בלתי נראה (נמתח לאחור). יחסי המין מבוססים על אשליה שיוצרות המשתתפות באמצעות השימוש בידיהן ובכך יוצרות חוויה מזויפת של חדירה עבור הלקוח. בשלב זה הלקוחות כבר לא תוארו כהומוסקסואלים שעדיין נמצאים בארון, אלא כגברים הטרוסקסואלים.

בימים האחרונים הגעתי לשיא בעבודה שלי... אני משיגה את כולם... בשלב הזה אנשים חושבים שהם קונים אותי, אבל זה בכלל לא ככה, היום אני מוכרת אותם... היום אני לא הולכת עם כל אחד. את יכולה לראות טרנסיות שרצות אחרי מכוניות ומתחננות לעבודה... אני מחליטה עם מי אני מוכנה להיות... לעתים קרובות הם חוזרים פעמיים-שלוש בלילה... אנשים שמתחת לרמה שלי לא יעבדו באזור שלי! גם לא מישהי מעל גיל 25 לא תעבוד ליד המקום שלי... זה הולך לפי טריטוריות. חטפתי מכות בשביל המקום הזה וגם היא תחטוף מכות... לא ממני... מאחרים (רות). יש לי את הקליינטים הקבועים שלי ואני הולכת רק איתם... זה גורם לך להרגיש יותר טוב לגבי עצמך... ככה הקליינט כבר לא זר... למרות שהוא זר... אבל איכשהו, כיוון שראית כבר את הפנים שלו, את מרגישה יותר נוח... זה יותר טוב מאשר להיכנס למכונית של מישהו זר, לא להגיד מילה, הוא מזיין אותך ואת יוצאת... (שרה). זאת הצגה... הוא [הלקוח] לא מקבל את הדבר האמיתי... אנחנו עובדות עליו... אין מצב שאני אתן למישהו לחדור היום. אני כבר לא עושה דברים כאלה (רות).

להישאר זונה

התמה האחרונה שהמשתתפות התייחסו אליה בתיאור מעורבותן בזנות מתייחסת לסיבות הקשורות להמשך עבודתן במקצוע. שתי סיבות עיקריות קשורות בנושא זה נמצאו בטקסטים: תחושה של התמכרות לכסף ולמה שהכסף יכול לקנות, בצד הידע כי אין להן עבודה חלופית שתאפשר להן לשמור על הבחירה המגדרית שלהן. שוב ושוב הוצהר בסיפורים ששינוי מין הוא לא דבר קל ולא דבר זול. התהליך נמשך שנים ומספר משתתפות אף הכירו בכך שלעתים הטיפול ההורמונלי המשלים וניטור תופעות הלוואי נמשך כל החיים. עובדות אלו מצריכות בתפיסתן של המרואינות כסף רב ונזיל.

אנשים צריכים לדעת שמתמכרים לזה... לסגנון החיים שהזנות מאפשרת לך... אני עובדת מאד קשה כדי לא להתמכר... זה פוקח את העיניים שלך; את מתרגלת להרבה. היום אם היית באה ומספרת לי שאת יכולה לסדר לי עבודה בששת אלפים-שמונה אלפים שקל לחודש, שזה משכורת גבוהה, אני יודעת שהייתי צוחקת עליך... זה הדבר הכי מפחיד מבחינתי... אני מנסה לשחק לעצמי בראש כדי שלא אתמכר לעבודה... (שרה). את לא יכולה לעבוד במקדונלד... או בסאבווי ולשמור על המראה

שלך ... אם את רוצה להמשיך ולהראות נשית אין דרך שתצליחי אלא אם כן את עושה הרבה כסף!
(דנה). את רוצה כסף מזדמן שיכול להיות לך רק מהזנות. בדרך הזו את יכולה לשלם על המקום
בשביל כל מה שאת רוצה... קשה לוותר על זה... זה לא אפשרי מבחינתי לחכות לתחילת כל חודש כדי
להשתפר... שיפור זה להיות יותר נשית, להוריד שער... הצורך הדחוף במזומנים חזק במיוחד כשאת
רוצה לעבוד על הנשיות שלך, אז את צריכה מזומנים כדי להיות מסוגלת לסגור עסקה מהר (רות).
תהליך השינוי ושימור המראה הנשי הוא תהליך מתמיד, שעולה ממון רב. הבנה זו דוחפת את הטרנסקסואליות
הצעירות לזנות ואותו רציונל מונע מהן לעזוב את עבודתן בזנות. הן חזרו שוב ושוב על היעדר האפשרויות ותפיסת הזנות
כאפשרות היחידה הקיימת עבורן: "אף אחת לא רוצה להיות זונה... אף אחד לא רוצה לעבוד בזנות – לא גברים, לא
נשים, לא הומים ולא טרנסים. אף אחד לא רוצה את זה!... פשוט אין לנו ברירה" (דנה).

דיון

הדוח הנוכחי נתן הזדמנות לטרנסקסואליות, גברים לנשים, צעירות לדבר ולספר על התנסויותיהן, קשייהן וצורכיהן. כתוצאה מכך מאפשר הדוח לקובעי מדיניות, לעובדים סוציאליים ולחוקרים לשמוע על התנסויותיהן של צעירות אלו ולהגיע להבנה עמוקה יותר של חוויותיהן. הבנות ראשונות אלו נדרשות לצורך פיתוח שירותים מתאימים ומשמעותיים לאוכלוסייה זו הנמצאת בסיכון.

תוצאות המחקר הנוכחי, המדגיש את תפיסתן של המשתתפות לגבי מעורבותן בזנות כמו-גם התנסויותיהן כטרנסקסואליות צעירות העוסקות בזנות, סווגו תחת שתי תמות. תמות אלו, למרות שמוצגות בנפרד בפרק הממצאים, אינן ניתנות להפרדה כיוון שעל-פי נקודת המבט של המשתתפות, זנות היא מחיר שאדם חייב להסכים לשלם כדי לשנות מגדר בראשית המאה ה-21 בישראל. בנוסף מובילות תת-התמות הקשורות לתופעת הטרנסקסואליזם למסקנה כי המשתתפות מגיל צעיר היו חסרות מערכות תמיכה; תת-התמות הקשורות לתופעת הזנות מובילים למסקנה כי בתפיסתן של טרנסקסואליות העוסקות בזנות אין להן אפשרויות הכנסה חלופיות.

המשתתפות חסרו תמיכה בשל אי הרלוונטיות של אבותיהן בחייהן, מורכבות היחסים עם אמותיהן שאופיינו בדפוס דוחה או דפוס הורה ילדי, החלטתן לא לחשוף את עיסוקן בפני הדמות הנשית התומכת היחידה ואמונתן שלא ניתן לקיים מערכת יחסים תומכת עם עמיתים. היעדר אפשרויות תעסוקה הווה את הבסיס להידרדרות החדה של המשתתפות לזנות שיציאה ממנה נתפסת כרחוקה מחוויות החיים הנוכחיות שלהן לאור מעורבותן הממושכת, התמקצעותן בזנות כמו-גם התמכרותן לכסף מהיר וזמין.

בחינת התוצאות לאור מחקר קודם

תיאורי המשתתפות את הרקע המשפחתי ממנו באו, כמו גם תיאוריהן את יחסיהן עם ההורים במהלך שנות הילדות וההתבגרות, עולים בקנה אחד עם הספרות אודות זנות של בני נוער (Flowers, 2001; Shaw & Butler, 1998) וספרות אודות טרנסקסואליזם (Devor, 1997). כך למשל, קיימת הסכמה רחבה שהתעללות מינית, הזנחה, בעיות בבית הספר, משפחות רב בעייתיות, אבטלה, קשיים למצוא מחסה וחיים ברחובות קשורים קשר הדוק לזנות של בני נוער (Flowers, 2001; Shaw & Butler, 1998). גוף ידע אחר, שמשרטט את סיפור החיים של פרטים טרנסקסואלים, מגיע למסקנה שהטרנסקסואל לעתים קרובות נתקל בדחייה מצד המשפחה והחברים (Mason, 1996) ושהיתפסות על ידי בני משפחה בעת לבישת בגדי אישה היא "נקודת המפנה" בסיפור החיים של הטרנסקסואל (Mishler, 1992).

בצד הדמיון שנמצא בין תיאורי המשפחות של נערים ונערות צעירים המעורבים בזנות נתגלו במחקר הנוכחי ממצאים שאינם תואמים לידע שעד כה שורטט בספרות. שלא כמו בספרות הקיימת, הדנה בהידרדרות של בנות צעירות וטרנסקסואלים לזנות בתהליך, בתיאורים שניתנו על ידי הטרנסקסואליות, גברים לנשים, בלט היעדרו של תהליך – לא זוהו שלבים כלשהם. להיפך. תוארה דיכוטומיה, חוויה חדה – רגע אחד הן היו נאיביות, למחרת הן איבדו את תמימותן והיו מעורבות בזנות. היה זה מעבר דרמטי, שהודגש בדיווחי המשתתפות באמצעות דיווח על היעדר ניסיון מיני קודם לתחילת העיסוק בזנות; כתוצאה מכך, הלקוח הראשון היה האדם הראשון עמו קיימו יחסים. אחרות תיארו יחסי מין קודמים רק עם נשים, כך שהיחסים עם הלקוח הראשון הוו התנסות ראשונה ביחסי מין עם גבר. מידע זה מדגיש את חוסר הידע, חוסר הניסיון ורמת הנאיביות של המשתתפות בעת שהחלו לעסוק בזנות.

בבחינת תוצאות המחקר הנוכחי בהשוואה לספרות בנושא טרנסקסואליזם ולא בהשוואה לספרות בנושא זנות של בני נוער, מתגלים פערים גדולים עוד יותר. כך למשל, בספרות המתייחסת לטרנסקסואליזם, אכן מזוהה חברה נוספת מהקהילה הטרנסקסואלית הלוקחת חלק במסלול המוביל לזנות, אך טרנסקסואלית זו מתוארת לעתים קרובות כדמות מסייעת ותומכת עבור הזונה הצעירה (Kulick, 1998; Prieur, 1998). תיאור דומה לא התגלה במחקר הנוכחי. להפך, המשתתפות תיארו גישה אמביוולנטית במקרה הטוב כלפי אותה זונה טרנסקסואלית והצביעו על כך אלמנטים סרסורים בהתנהגותה למרות סירובן לראותה ככזו. תיאור זה המרמז על אופי נצלני של יחסים בין טרנסקסואליות, גברים לנשים, העוסקות בזנות עולה בקנה אחד עם היעדר תמיכה חברתית, אחווה ותמיכה המתוארים בנרטיבים של המשתתפות. שוב, תיאור זה אינו תואם את המחקרים האתנוגרפיים שנערכו בקרב הקהילות טרנסקסואליות, שלעיתים קרובות מתוארות כקהילות מלוכדות, תומכות ומסייעות (Mason-Schrock, 1996).

הבדלים בין הספרות המקצועית לבין תוצאות המחקר הנוכחי התגלו לא רק בהקשר לאופי הקהילה הטרנסקסואלית אלא גם באופי הזנות הטרנסקסואלית. בספרות המקצועית, זנות טרנסקסואלית מתוארת כפעולה שיש בה הנאה וסיפוק (Kulick, 1998). תוצאות המחקר הנוכחי מדגימות את השנאה, הדחייה והגועל שהמשתתפות חשו ביחס לעבודתן ולקוחותיהן. בספרות, זנות טרנסקסואלית מתוארת באופן דומה לזנות הומוסקסואלית (Kulick, 1998; Prieur, 1998), בעוד שמשתתפות המחקר, בתהליך ההתמקצעות התרחקו מזנות הומוסקסואלית וכיום מציגות עצמן כנשים ומספקות (מלבד שוש) "שירותים נשיים" ללקוחותיהן.

יש כמובן צורך במחקרים נוספים שימשיכו לחשוף את אופי היחסים בין טרנסקסואליות צעירות העוסקות בזנות כמו-גם את היחסים בין צעירות טרנסקסואליות העוסקות בזנות לבין זונות טרנסקסואליות מבוגרות יותר המשחקות תפקיד במעורבותן בזנות. מחקרים נוספים מן הראוי כי ימשיכו ויחשפו את האופי השונה במהותו של יחסי המין המבוצעים על ידי טרנסקסואליות, גברים לנשים, ישראלים, בהשוואה למה שאנו יודעים לגבי הפעילות המינית של טרנסקסואליות העוסקות בזנות בברזיל (Kulick, 1998) ובמקסיקו (Prieur, 1998). המחקר הנוכחי העלה סוגיות והציב שאלות, אך מספר הנרטיבים שעמדו לרשותנו לא מאפשרים מתן מענה לסוגיות מורכבות אלו.

בחינת התוצאות לאור התיאוריה הרדיקלית לפלורליזם מיני

תוצאות המחקר הנוכחי מדגימות בהירות שלא ניתן להפריד זנות מטרנסקסואליזם בקרב קבוצות הגיל של מתבגרים ובוגרים צעירים. תוצאות המחקר הנוכחי לא רק מדגישות את הקשר הקרוב בין שתי התופעות, אלא אף מציגות שזנות טרנסקסואלית של צעירות אינה תופעה מבודדת, אלא חלק מניצול גילי ומגדרי בחברה, הבנה העולה בקנה אחד עם התיאוריה הרדיקלית לפלורליזם מיני (Rubin, 1984). הוקעתן של משתתפות המחקר על ידי החברה התבססה על שני גורמים: מינם הנבחר וגילם הצעיר. נראה כי החברה מאלצת טרנסקסואליות צעירות לפעול בכוחות עצמם לביסוס מעמדם כנשים, תהליך ממושך שמצריך הון רב ונמשך לאורך כל החיים, ובד בבד חוסמת בפניהם אפשרויות תעסוקה וכמעט שאינה מספקת להם שירותים. את בחירתן של טרנסקסואליות צעירות, גברים לנשים, לעסוק בזנות, יש להבין בהקשר לעמדתן השולית בחברה כטרנסקסואליות, עמדתן השולית בשוק העבודה כאנשים צעירים, והכוח של גברים בוגרים בתוך משפחותיהם.

מסקנה זו אינה מבטלת את גוף המחקר האמפירי, אולם מסבה את תשומת ליבנו שאין די בגורמי הסיכון המוכרים היטב ככאלו שדוחפים צעירים וצעירות לזנות בכדי להבין את הנתיבים המובילים טרנסקסואליות צעירות, גברים

לנשים, לזנות. בתוך תת-הקבוצה של זונות צעירות, יש להקדיש תשומת לב נוספת למצבה הכובל של הטראנסקסואליות בחברה.

דיווחים אלו עומדים בסתירה למה שנכתב על ידי הבודדים שעבדו וכתבו בנושא זנות של בני נוער ותופסים כניסה לקריירת זנות כתוצאה של בחירה חופשית, לא כפוייה (Shaw & Butler, 1998). כפי שציין מרקס, גם כאשר אנשים בוחרים בדרכי פעולה מסוימות, אין בכך כדי להעיד על נסיבות של בחירה עצמית. כך, למרות שפעילות מינית מסחרית אינה נכפית על טראנסקסואליות צעירות, גברים לנשים, כנגד רצונן, אין בכך די כדי לתמוך במסקנה שהן בוחרות באופן חופשי להיכנס לתחום הזנות. טראנסקסואליות צעירות, גברים לנשים, שהשתתפו במחקר ראשוני זה הגיעו לעיסוק בזנות כתוצאה מכוחות חברתיים, משפחתיים והשפעות של קבוצת עמיתים שלא הותירו להן כל ברירה אחרת.

השלכות המחקר לפרקטיקה

עם קבלת נקודת ההשקפה כי איש אינו בוחר לעסוק בזנות באופן חופשי, כמו גם ההכרה בקשר ההדוק בין טראנסקסואליזם וזנות יש מקום לבחון את השירותים הניתנים כמו גם את שירותי המניעה המיועדים לאוכלוסייה זו. על גורמי הרווחה להתערב כדי למנוע מצעירים אלה להגיע לרחובות ולזנות על-ידי סיפוק (א) ידע ותמיכה למשפחות ולאותם יחידים צעירים החווים את התהליך הכואב של טראנסקסואליזם; (ב) מקומות חסות לטראנסקסואלים שאולצו לעזוב את בתיהם. השירותים החברתיים לילדים שבורחים מהבית מכוונים כיום בעיקר לבנים או לבנות; ו(ג) אפשרויות תעסוקה, שיאפשרו לטראנסקסואליות צעירות לקיים עצמן בדרכים שאינן זנות.

מקצוע העבודה הסוציאלית צריך להמשיך בהתערבות וסיוע לאנשים צעירים העובדים בזנות. ערים רבות בעולם מקיימות שירותים חברתיים שמציעים קבוצות תמיכה, סיוע בדיוור, הכשרה מקצועית וייעוץ לעובדי מין המבקשים לעזוב חיים אלו, אולם מעטים הדיווחים המקצועיים אודות שירותים חברתיים שתומכים בעובדים בזנות הבוחרים להמשיך ולעסוק בזנות למרות שחלקם עשויים לשווע לשירותים כאלו (Sloan & Wahab, 2000). מתוך הכרה בצורך של טראנסקסואליות לכסף מזומן כדי לשמר ולשפר את המראה הנשי שלהם בצד התופעה המוכרת היטב של התמכרות לכמויות גדולות ומיידיות של כסף שהזנות מספקת, יש מקום לחשיבה אודות סיפוק שירותים גם לצעירות המעורבות בזנות ואינן מוכנים לשנות את סגנון חייהן.

רשימת מקורות

- Atkinson, R. (2001). The life story interview. In J.F. Gubrium & J.A. Holstein (Eds.), Handbook of interview research: Context and method (pp. 121-140). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Bagley, C. (1997). Adolescent prostitution in Canada and the Philippines. International Social Work, 42(4), 445-454.
- Bagley, C., & Young, L. (1987). Juvenile prostitution and child sexual abuse: A controlled study. Journal of Community Mental Health, 6, 5-26.
- Bell, S. (1994). Reading writing and rewriting the prostitution body. Bloomington Indiana: University Press.
- Ben Ari, A. (1995). It's the telling that makes the difference. In R. Josselson & A. Liblich (Eds.), The narrative studies of lives (pp. 153-172). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Benjamin, H. (1966). The transsexual phenomenon: A scientific report on transsexualism and sex conversion in the human male and female. New York: Julian Press.
- Billings, D., & Urban, T. (1982). The socio-medical construction of transsexualism: An interpretation and critique. Social Problems, 3, 266-282.
- Bolin, A. (1988). In search of Eve: Transsexual rites of passage. South Hadley, MA: Bergin & Garvey.
- Bolin, A. (1992a). Gender subjectivism in the construction of transsexualism. Chrysalis Quarterly, 1(3), 22-26.
- Bolin, A. (1992b). A transsexual coming of age: The cultural construction of adolescence. In T.L. Whitehead & B. Reid (Eds.), Gender constructs and social issues. Urbana: University of Illinois Press.
- Bolin, A. (1998). Transcending and transgending: Male-to-female transsexuals, dichotomy, and diversity. In D. Dallas (Ed.), Current concepts in transgender identity (pp. 63-96). New York: Garland.
- Burgos, M., Richter, D.L., Reininger, B., Coker, A.L., Saunders, R., Alegria, M., & Vera, M. (1999). Street based female adolescent Puerto Rican sex workers: Contextual issues and health needs. Family and Community Health, 22(2), 59-71.
- Butler, I. (2000). A code of ethics for social work and social care research [on line], Theorizing social work research. Available: <http://www.nisw.org.uk/tswr/ianbutler.html>.
- Califa, P. (1994). Public sex: The culture of radical sex. Pittsburgh, PA: Cleis.
- Chann, R. (1982). Notes on prostitution in Israel. Sociological Inquiry 52(2), 114-121.
- Clandinin, D.J., & Connelly, F.M. (1994). Personal experience methods. In N.K. Denzin & Y.S. Lincoln (Eds.), Handbook of qualitative research (pp. 413-427). Thousand Oaks, CA: Sage.

- Daly, K. (1992). The fit between qualitative research and the characteristics of families. In J. Gilgun, K. Daly & G. Handel (Eds.), *Qualitative methods in family research*. Newbury Park, CA: Sage.
- Devor, H. (1997). *FTM: Female-to-male transsexuals in society*. Bloomington, Indiana: University Press.
- Earls, C.M., & David, H. (1990). Early family and sexual experiences of male and female prostitutes. *Canada's Mental Health*, 7-11.
- Feinbloom, D.H. (1976). *Transvestites and transsexuals*. New York: Delta.
- Finkelhor, D. (1986). *A sourcebook on child sexual abuse*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Flowers, R. (1987). *Women and criminality: The woman as victim, offender, and practitioner*. Westport, Conn: Greenwood Press.
- Flowers, R.B. (1998). *The prostitution of women and girls*. Jefferson, NC: McFarland.
- Flowers, R.B. (2001). *Runaway kids and teenage prostitution*. London: Greenwood.
- Garfinkel, H. (1967). *Studies in ethnomethodology*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Glesne, C., & Peshkin, A. (1992). *Becoming qualitative researchers*. White Plains, NY: Longman.
- Green, R., & Money, J. (Eds.). (1969). *Transsexualism and sex reassignment*. Baltimore, MD: John Hopkins University Press.
- Jesson, J. (1993). Understanding adolescent female prostitution: A literature review. *British Journal of Social Work*, 23, 517-530.
- Kando, T. (1973). *Sex change*. Springfield, IL: Thomas.
- Kessler, S., & McKenna, W. (1978). *Gender: An ethnomethodology approach*. New York: Wiley.
- Kulick, D. (1998). *Travesti: Sex, gender and culture among Brazilian transgendered prostitute*. Chicago: University of Chicago Press.
- Lynn, M.S. (1988). Definitions of the terms used in the transvestite-transsexual community. *Tapestry*, 51.
- Markos, A.R., Wade, A.A.H., & Walzman, M. (1994). The adolescent male prostitute and sexually transmitted diseases, HIV and AIDS. *Journal of Adolescent*, 17(2), 123-130.
- Mason-Schrock, D. (1996). Transsexuals' narrative construction of the "true self". *Social Psychology Quarterly*, 59(3), 176-192.
- Massat, C. P., & Lundy, M. (1997). Empowering research participants. *Affilia*, 12(1), 33-56.
- Mathews, F. (1987). *Familiar strangers: A study of adolescent prostitution*. Toronto: Central of Toronto Youth Services.
- Mishler, E.G. (1992). Work, identity and narrative: An artist-craftsman's story. In G.C Rosenwals & R.L. Ochberg (Eds.), *Storied lives: The cultural politics of self-understanding*. New Haven: Yale University Press.
- Morrow, V., & Richards, M. (1996). The ethics of social research with children. *Children and Society*, 10, 90-105.

- Nadon, S.M. Koverola, C., & Schludermann, E.H. (1998). Antecedents to prostitution: Childhood victimization. Archives of Sexual Behavior, *13*(2), 206-211.
- Patton, M.Q. (1990). Qualitative evaluation and research methods (2nd ed.). Newbury Park, CA: Sage.
- Pheterson, G. (1990). The category "prostitution" in scientific inquiry. Journal of Sex Research, *27*(3), 397-407.
- Prieur, A. (1998). Mema's house, Mexico City: On transvestites, queens, and machos. Chicago: University of Chicago Press.
- Raymond, J.G. (1979). The transsexual empire: The making of the she-male. New York: Teachers College Press.
- Risman, B.J. (1982). The (mis)acquisition of gender identity among transsexuals. Qualitative Sociology, *4*, 312-325.
- Rubin, G. (1984). Thinking sex: Notes for a radical theory of the politics of sexuality. In C. Vance (Ed.), Pleasure and danger: Exploring female sexuality (pp. 267-319). London: Routledge Kegan Paul.
- Sedyaningsih, M., & Endang, R. (1999). Female commercial sex workers in Kramat Tunggak Jakarta, Indonesia. Social Science & Medicine, *49*(8), 1101-1114.
- Sereny, G. (1984). The invisible children: Child prostitution in America, West Germany, and Great Britain. London: Deutsch.
- Shaw, I., & Butler, I. (1998). Understanding young people and prostitution: A foundation for practice? British Journal of Social Work, *28*, 177-196.
- Silbert, M.H. (1980). Sexual assault of prostitution: Phase one. Washington DC: National Institute of Mental Health.
- Silbert, M.H. (1982). Delancey street study: Prostitution and sexual assault: Summary of the results. San Francisco: Delancey street foundation.
- Silbert, M.H. (1982). Prostitution and sexual assault: Summary of results. International Journal of Biosocial Research, *3*, 67-71.
- Sloan, L., & Wahab, S. (2000). Feminist voices on sex work: Implications for social work. Affilia, *15*(4), 457-479.
- Snell, C.L. (1991). Help-seeking behavior among young street males. Smith College Studies of Social Work, *63*(3), 293-305.
- Soham, R., Rahav, G., & Marchovski, G. (1983). Stigmatization, family and prostitution. Megamot *28*(1), 74-84 (Hebrew).
- Stoller, R. (1986). Sex and gender. New York: Science House.
- Thompson, L. (1992). Feminist methodology for family studies. Journal of Marriage and the Family, *54*, 3-18.
- Ussher, J.M. (1999). Eclecticism and methodological pluralism: The way forward for feminist research. Psychology of Women Quarterly, *23*(1), 41-46.
- Vanwesenbeeck, L. (1994). Prostitute's well-being and risks. Amsterdam: Uitgeverij.

Weinberg, M.S., Shaver, F.M., & Williams, C.J. (1999). Gendered sex work in the San Francisco tenderloin. Archives of Sexual Behavior, 28(6), 503-521.

Weisberg, D.K. (1987). Children of the night: A study of adolescent prostitution. Toronto: Lexington Books.

Whittle, S. (2000). The transgender debate: The crisis surrounding gender identity. Reading UK: Garnet.

נספח א' מתווה ביוגרפי קצר

דנה

דנה בת 21, הצעירה במשפחתה. לדנה אח בכור (בן 30), גרוש, שחי עם הוריה ואחות המבוגרת ממנה (בת 29), נשואה + שניים. המשפחה מקיימת אורח חיים יהודי מסורתי, למרות שלא אופיינה על-ידי דנה כדתייה. המשפחה מתגוררת בצפון הארץ. דנה החלה את סיפור חייה בגיל 4. משנות ילדותה יש לה פלשבקים של הטרדה מינית על-ידי אביה. דנה המשיכה והתייחסה ליחסים הקשים שהיו לאחיה עם האב שכללו דפוסים של התעללות פיזית, כמו-גם יחסים מורכבים שהיו למשפחה עם הסבים, במיוחד, הורי אמה. יחסים אלו נטועים בהתעללות ששלטה בחיי אמה בשנות ילדותה. מאז שהיא זוכרת את עצמה, דנה מדווחת על פחדים מחושך, פרווה, פחד שמתבוננים בה ופחד ממוות. עד לכיתה ג' מדווח על יחסים סבירים עם בני גילה אבל מאז גיל 8-9 היא מתארת את עצמה כילד בודד. דנה הגיעה לתל-אביב לראשונה כשהייתה בת 17 לאחר שברחה מהבית, אבל חזרה לבית הוריה לאחר לילה אחד ברחוב. היא חזרה לתל-אביב שנה אחת מאוחר יותר (בגיל 18) והתחילה לעבוד ברחוב כבר מהלילה הראשון. דנה משתמשת בסמים כדי לעבור את הלילה. היא קיבלה טיפול כלשהו (יועצת ביה"ס, פסיכולוגית) מאז כיתה ג' ועד עזיבת הבית.

גלית

גלית בת 20, השניה בסדר הלידה במשפחת המוצא, לה אחות בכירה ואח צעיר. הוריה התגרשו כשהייתה בת 6. היא מתארת את אמה כאישה חולה ואת המשפחה כסובלת מבעיות כלכליות קשות. אביה ריצה מספר שנות מאסר. כיום האב נשוי בשנית ולו בן צעיר. גלית החלה את סיפור חייה בגן הילדים. במהלך ילדותה, למשפחה לא היה קשר עם בני המשפחה המורחבת. גלית חוותה מספר מעברים במהלך גדילתה – היא הלכה לארבעה בתי ספר שונים, אחד מהם היה בית-ספר דתי. גלית מספרת על שתי התנסויות מיניות בהן הייתה מעורבת לפני שהחלה לעסוק בזנות – הראשונה בגיל 11 עם בחור בן 18. גלית מתארת אירוע זה כאירוע שנעשה מרצונה החופשי והיה כרוך בהנאה ובסיפוק. ההתנסות השנייה התרחשה שנתיים מאוחר יותר (בגיל 13) עם נערה בת 17, ותויגה על ידי גלית כאונס, התנסות שקשה לחשוף וכהתעללות. בגיל 14, גלית החלה לעסוק בזנות, היא עזבה את בית אמה ועברה לתל-אביב. באותה תקופה, עזבה את בית-הספר והחלה בנטילת הורמונים. היא נעצרה מספר פעמים על-ידי המשטרה, אבל לאחר שלא נמצאו אצלה סמים, שוחררה במהירות חזרה לרחוב. כיום, גלית מתגוררת ביחד עם אמה ואחותה בבית, האם מודעת לעיסוקה של גלית. האח הצעיר (בן 17) חי עם אביו. גלית קיבלה סוג מסוים של טיפול והייתה בהסתכלות פסיכיאטרית.

רות

רות בת עשרים, החלה לעסוק בזנות לפני כשנתיים. רות היא הבכורה במשפחת המוצא; יש לה אח ושתי אחיות למחצה (מאותה אם), בנות 4-6. אביה ריצה מספר שנות מאסר בילדותה המוקדמת. רות זוכרת מעורבות של אביה בחייה רק במשך שנתיים (בין הגילאים 6-8) בהן התעלל בה באופן פיזי. מעורבותו של אביה בעולם הפשע גרמה לכך שהמשפחה נאלצה לעבור דירה מסיבות של ביטחון. רות אינה בטוחה אם אביה, שנפטר כשהייתה בת 8, מת מוות טבעי או נרצח. רות חיה עם אמה עד גיל 16, אז עברה לבית דודתה למשך שנתיים. כיום היא שוב מתגוררת בבית אמה, ביחד עם שתי אחיותיה הצעירות. אמה מודעת לעיסוקה בזנות.

שרה

שרה בת 20, החלה לעסוק בזנות לפני כשנה. היא הבכורה במשפחה ונולדה כאשר אמה הייתה בת 28 לאחר שנים רבות של ציפייה לילד. לה שתי אחיות – האחת צעירה ממנה בתשעה חודשים והשניה, צעירה ממנה בארבע שנים ואח אחד, צעיר ממנה בתשע שנים. המשפחה מקיימת קשר טוב עם הורי אמה של שרה. היא תיארה משפחה כמסורתית. הוריה התגרשו במהלך השנה האחרונה מאז עזבה את הבית. שרה מתארת את אביה כאלכוהוליסט ומשתמש בסמים ומדברת על קשר קרוב עם אחותה. סיפורה של שרה מתחיל כשהייתה בביה"ס היסודי. בגיל 14, שרה עברה להתגורר בבית סבתה לאחר שאביה גילה על רצונה להפוך לאישה. היא חיה עם סבתה במשך חמש שנים ואז בגיל 19, עברה לתל-אביב. לפני שהחלה לעסוק בזנות, היו לה התנסויות מיניות מסוימות, כולן עם גברים. איש מבני משפחה של שרה אינו יודע על עיסוקה בזנות. היא מעולם לא קיבלה סיוע מקצועי בתחום בריאות הנפש.

שוש

שוש בת 17, לנה מידי לילה בבתי-מלון שונים, עובדת ברחוב מזה כ-4 שנים. היא הצעירה מבין חמשת בני משפחת המוצא. לה שתי אחיות בוגרות ממנה. היא מתארת את המשפחה כפרימיטיבית. הסיפור של שוש מתחיל בתחילת ביה"ס היסודי, בגיל 6, כאשר היא מתארת עצמה כילד אלים כלפי חבריו לכיתה ודמויות סמכות (בעיקר מורים). המשפחה עברה להתגורר בדרום הארץ במחצית שנת הלימודים הראשונה שלה בביה"ס וחזרה לעיר הולדתה חמש שנים מאוחר יותר. בגיל 13, משפחתה הוציאה אותה מהבית ובמשך שנתיים שוש חיה לסירוגין בבית המשפחה ומחוצה לו. כיום משתמשת בסמים כדי לעבור את הלילה. מספר רשויות, בכללן, השירותים החברתיים והמשטרה הכירו את שוש אבל על פי השקפתה, מעולם לא קיבלה מהם עזרה.